

Mamn: LIV LUNDIN
Kallas: OLIVEN
Systkon: 1 st =
GMÄLLMOR

LIVET enligt LIV

KÄRLEKSKARUSELLEN

Karin Herou

BONNIER
CARLSEN

NAMN: Liv Lundin

ALDER: 9 rätt snurriga
jordsnurr.

FAMILJ: Mamma, pappa,
lillasyster Ellinor (som
borde döpts till Gnällinor)
och moster Titti.

BOR: Hemma såklart. I ett stökigt rum i
en (minst!) lika stökig lägenhet.

DJUR: Min katt, Pussel Biten Spinnmaskin.
Och mängder av dammråttor.

FAVORITÄMNE I SKOLAN: Musik! Och... rast?

PÅ FRITIDEN: Har gått på cirkus, innebandy och
fotboll. Just nu sysslös. Hobby efterlyses!

ALLA TIPS AV INTRESSE.

LIVRÄDD FÖR: Pyjamaspartyn.
Vågar INTE sova över hos andra.

obs! STORT PROBLEM!

IRRITERAD PÅ: Lillasyster Gnällinor såklart.

SKÄMS ÖVER: Min pinsamma pappa som alltid ska rabbla fakta.

EN KÄNDIS JAG TRÄFFAT: Eh... Mamma presenterar väder på tv. Räcker det?

SKULLE VILJA HA: En studsmatte utanför vårt hus så att jag kan studsa upp på balkongen istället för att ta trapporna till vår lägenhet.

ÄTER: Allt i min godisgömma.

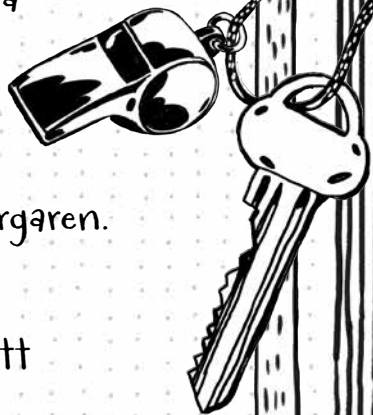
ÄTER INTE: Saltgurkan på hamburgaren.

DRÖMMER OM: Kattungar! Och egen hemnyckel (med ett blått nyckelband och visselpipa).

ÖNSKAR ATT JAG KUNDE: Sjunka genom jorden och gå upp i rök.
Och: Fixa fred på jorden.

HEMLIG TALANG: Gömma min godisgömma på nya ställen.

GULDPOKAL till mig, tack!

HJÄLP!

KAPITEL 1

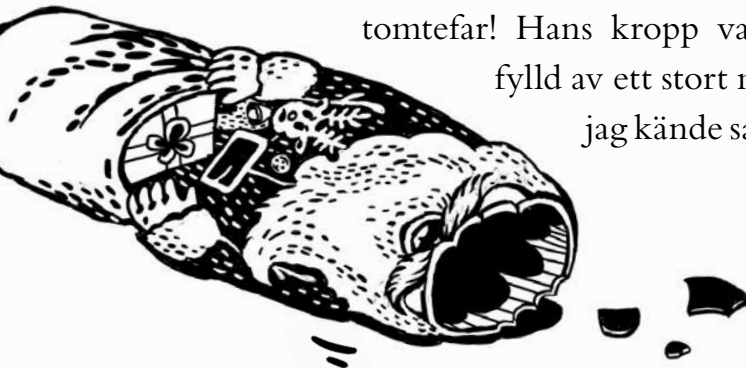

DAGBOKSTRUBBEL
DELUXE ♡

Jag slängde snabbt upp dörren till mitt rum – och stannade mitt i steget. Något var konstigt. Det luktade... choklad? Och rummet var stökigare än vanligt. Jag tittade ner och stelnade till. Längs golvet gick ett spår av blänkande godispapper och jag drog efter andan. En halväten hallonbåt låg utspottad bredvid min gamla strumpa och jag satte handen för munnen: *nej, nej, absolut nej!* På mattan låg chokladtomten jag hade sparat sedan i julas – nu utan huvud! Försiktigt plockade jag upp honom och stirrade på bettet som löpte rakt över hans vita skägg. Stackars

tomtefar! Hans kropp var ihålig och fylld av ett stort mörker – och jag kände samma känsla.

Jag knöt nävarna och sparkade ilsket till en klubba. För min inre syn såg jag hur *någon* öppnat den, slickat en gång och sen slängt den över axeln. Nu var klubban – min klubba! – täckt av ett tunt lager damm.

Förstörelsen var total – och jag visste vem som låg bakom attacken.

Huvudmisstänkt:

NAMN: Ellinor, kallas också Gnällinor.

ROLL: Lillasyster.

ÅLDER: 5 år.

KÄMNETECKEN: Äter med händerna, gnäller alltid. Har ketchupfläckar i ansiktet och grus i skorna.

STYRKA: Kan väcka döda med sitt gallskräk.

SVAGHET: Hatar att vara yngst – och kunna minst – i familjen.

Jag tittade mig omkring. Godisgömman var söndertuggad och ilskan spred sig som brinnande eld i magen.

Men just när jag skulle skrika rakt ut såg jag vart spåret av godispapper och halvätna karameller ledde. Jag svalde hårt och kände oron virvla upp i magen.

På sängen, bland gosdjur och mjuka kuddar, kikade något fram. Åh nej. *Åh-super-duper-jätte-nej*. På kudden låg min dagbok. Min dagbok! Jag bet ihop käkarna och ilskan dunkade i tinningarna.

Hon hade hittat den! Naglarna skar in i mina knutna händer när jag rusade fram.

Jag slet åt mig dagboken och läste sidan som låg uppslagen: "LIV ♥ ANTON".

Sidan var täckt av choklad-kladdiga fingeravtryck. Den jävla ungen – skitungen! – hade läst!

Det brände bakom ögonlocken. Jag svalde ner den värkande gråten i halsen och slängde mig på sängen så hårt att den knakade till.

Jag stirrade upp i taket och drog ett djupt andetag för att tänka klart.

Det här betydde:

★ Mitt livs största hemlighet var nu i fara.

★ Gnällinor kunde när som helst avslöja allt.

★ Jag var i så fall slut, körd, ja, kanske
dödens som bästis.

Med en hård duns slängde jag dagboken i golvet och blängde när den gled förbi min dammiga klubba och chokladtomten utan huvud.

Godisgömman krossad!

Dagboken hittad!

Jag begravde ansiktet i kudden och skrek.

Vad jag skrek? Alla fula ord jag kunde komma på, såklart.

Okej. Jag fattar att det är svårt att hänga med. Men såhär: Jag och Maja har varit bästisar sedan förskolan. Vi bor nästan grannar, det är bara ett hus emellan, och så fort jag inte har något att göra messar jag henne. Pappa säger alltid att jag ska gå och knacka på, för så gjorde han på sin tid (alltså på typ stenåldern), men

det orkar jag aldrig. Vi leker nästan jämt. Eller, sorry. Jag och Maja leker såklart inte längre. Vi hänger.

Vi tycker lika om exakt allt, vi gillar kanelbullar, hatar lakrits och tycker att musik är det roligaste ämnet i skolan.

Men det finns ett problem med att tycka lika. För vi tycker också lika om killar. Som om Anton i vår klass. Han har ljus hår som är precis lagom spretigt och glada ögon. När han är i närheten får jag bubblande sockerdricka i magen och mitt hjärta slår så fort att det nästan hoppar ur bröstet. Men, det gör det aldrig som tur är. Det vore jättejobbigt, och ganska pinsamt. Man tänker sig ju att hjärtan är fina, men ärligt talat är de inte så snygga. Ett riktigt hjärta ser *inte* ut som de man ritar.

Hur som helst, nu kom jag av mig igen.

Så här var det:

För några dagar sedan satt jag och Maja i min säng och jag skulle precis berätta min hemlighet för Maja – när hon berättade sin. Hon var kär, i Anton! Och de är ihop!

När hon sa det sjönk mitt hjärta som en sten. Och mitt stenhjärta är lika tungt att bära som min hemlighet.

Ungefär där är vi nu. Jag är hopplöst kär, de är ihop, och Gnällinor har fått reda på min största hemlighet.

Och! Min godisgömma är uppäten – inklusive chokladtomtens huvud!

Sa jag att det här är den värsta dagen, av alla dagar, i mitt nioåriga liv?

Då gled en lapp in under dörren.

Med krokiga bokstäver stod det:

Gnällinor var verkligen dålig på att rita hjärtan. Och skrev väldigt fult. Och skulle utan tvekan avslöja min hemlighet så fort hon fick chansen.

3X HEMLIGHETER SOM (OCKSÅ) STÅR I MIN DAGBOK:

- * Det var jag som dränkte Gnällinors tandborste i tvål.
- * Det var jag som hade sönder Gnällinors trolldogsfigur. Men det var inte med flit.
- * Okej. Det var med flit. Men den var faktiskt rätt ful.

3X DÄRFÖR HAR JAG INTE BERÄTTAT FÖR MAJA

-
- * Jag har precis fattat att jag är kär i Anton.
  - * Jag HANN ju inte! Plötsligt var DE ihop.
  - * Och nu kan jag aldrig berätta - och måste göra ALLT för att tysta Gnällinor.
-

KAPITEL 2

HÄMNDEN ÄR LJUV

När jag hade skrikit klart i kudden (stackars kudde!) började jag fundera på det enda rätta: hämnd. Jag skulle ju såklart vilja:

- 1: Krossa Gnällinors godisgömma med en hammare.
- 2: Låsa in min lillasyster i en fängelsecell och tappa nyckeln.
- 3: Berätta för pappa och mamma vad hon gjort och bli favoritbarnet för all framtid.

Men, det vore inte smart. Då skulle det bli krig, där hon utan tvekan skulle avslöja min hemlighet.

Nu gällde det att vara listig och jag tänkte så det knakade. En plan tog form i mitt huvud. Jag reste mig ur sängen, tryckte ner dörrhandtaget och kikade